

[Albrechtsen]

at Luxembourgforligets bestemmelser om vetoretten udtrykkelig inkorporeres i lovteksten som en betingelse for gyldigheden af traktaten. På den måde sammenkædes nøjagtig de betingelser, vælgerne har taget stilling til, med det grundlag, på hvilket Danmark ratificerer traktaten. Samtidig sker der ikke nogen forudskikning af, hvordan yderligere traktatændringer skal behandles, nemlig den fortolkning, som ligger i det nu, at det vil kunne behandles uden om grundlovens § 20.

På baggrund af, at man altså ikke efter min opfattelse har behandlet disse temmelig alvorlige problemstillinger ordentligt i markedsudvalget, og for at få lejlighed til at sikre, at folketinget kan behandle det ændringsforslag, Folkebevægelsen mod EF har ønsket at få indføjet, vil jeg gerne anmode om, at dette forslag går til fornyet udvalgsbehandling inden tredje behandling.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Der er i de sidste ganske mange år vel næppe noget lovområde eller lovforslagsområde, der er blevet så grundigt debatteret som netop det, der er til anden behandling her, ikke bare her i tinget, men også i befolkningen, i forbindelse med hele diskussionen op til folkeafstemningen om EF-pakken.

På den baggrund forekommer det mildt sagt besynderligt at høre hr. Albrechtsen tale om, at dette skal hastes igennem. Der er tale om at gennemføre det så betids, at vi ikke kommer til at forsinke den videre proces. Som det fremgår af flertallets betænkningsbidrag, er der rigelig tid til, inden disse ting træder i kraft, nøje at få undersøgt, hvilke ændringer der måtte være nødvendige i vores hjemlige parlamentariske behandling af EF-spørgsmålene.

Jeg opfatter hr. Albrechtsens nyopfundne problemer som et forsøg på at løbe fra det tilsagn, VS tidligere har afgivet om at respektere folkeafstemningens resultat, og jeg har meget vanskeligt ved at tage Folkebevægelsens lidt krampagtige forsøg på at sabotere beslutningsprocessen alvorligt.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Der er ikke fra VS' side tale om at forsøge på at løbe fra noget tilsagn. Vi har i betænkningen indstillet forslaget til vedtagelse, hvis

det i øvrigt sikres, at de betingelser, som folkeafstemningen fandt sted på, er de samme, som man nu vedtager, og det må vi anstændigvis forlange. Det er faktisk andre, der løber fra de løfter, de har givet vælgerne, hvis ikke de sikrer, at det, folketinget til syvende og sidst godkender, er i nøje overensstemmelse med det, vælgerne tog stilling til ved folkeafstemningen. Så man skal ikke komme og sige, at det er VS, der løber fra noget. Vi ønsker at respektere og også at være med til at godkende nøjagtig det, men ikke en tøddel mere, vælgerne godkendte ved folkeafstemningen.

Hvis man nu vedtager at give udenrigsministeren lov til at ratificere hele komplekset i EF-pakken, før man ved, om der i folketinget bliver vedtaget regler, der sikrer den parlamentariske kontrol, før man ved, om udenrigsministeren vil gå ned i EF og få ændret Ministerrådets forretningsorden og dermed grundlaget for udøvelsen af den veto, som man gav vælgerne løfte om var grundlaget, så vil man give ministeren denne beføjelse, som i virkeligheden er en åben ladeport til at fortsætte den gradvise overskridelse af det mandat, som er fastlagt ved de to folkeafstemninger i 1972 og i 1986.

Hvis der er nogen, der løber fra noget, så er det flertallet i denne sag, ikke VS.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m.v. (Begrænsning af statstilskud til interessegrupper for børn og unge).